

Nr 453.

Av herr **Hansson** i Skediga m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 235, angående vissa åtgärder till främjande av bostadsförsörjningen.

I proposition nr 235 har Kungl. Maj:t lagt fram förslag till nya riktlinjer för bostadsförsörjningens tryggnad. Departementschefen föreslår härvid ändrade grunder för bl. a. familjebostadsbidragen, innebärande att desamma utsträckas att omfatta även tvåbarnsfamiljerna. Som villkor för familjebostadsbidragens utgående skola gälla vissa krav på bostädernas storlek och utrustning. Sålunda skola lägenheterna i flerfamiljshus bestå av minst två rum och kök med en lägenhetsyta av minst 50 kvadratmeter. Vad åter gäller enfamiljshusen skola de på landsbygden utgöra minst 2 rum och kök och i städerna 3 rum och kök, varvid lägenhetsytan icke får understiga som regel 60 resp. 70 m². Beträffande utrustningen skola vatten och avlopp samt centralvärme ordnas om det kan ske inom rimliga kostnader. Vidare skola lägenheterna ha en tillfredsställande köksinredning och tillräckliga biutrymmen.

Syftet med familjebostadsbidragen kan angivas vara att möjliggöra en höjning av bostadsstandarden. Avsikten med bostadsrabatterna är nämligen att åstadkomma en rimligare relation mellan inkomsterna och hyran för en modern, rymlig bostad. Den frågan uppställer sig emellertid i vilken takt det framlagda bostadsprogrammet kan förverkligas. Bristen på arbetskraft och material, vilken ju utgör det svåraste hindret för byggnadsverksamheten, synes bli långvarigare än man tidigare räknade med. Detta medför att de orättvisor, som äro förknippade med familjebostadsbidragens utformning, komma att bestå för avsevärd framtid.

Som ovan framhållits måste bostaden vara av viss storlek och ha viss utrustning för att den däri boende familjen skall kunna erhålla bostadsbidrag. Detta innebär, att familjer i väl utrustade bostäder få en icke oväsentlig hjälp av det allmänna, medan familjer i dåliga bostäder bli utan statliga bidrag. Det kan icke med skäl göras gällande, att en på detta sätt utformad bostadspolitik fyller rimliga anspråk på rättvisa. Även ur andra synpunkter måste det framstå som stötande, att familjer med illa utrustade bostäder ställas utanför möjligheterna att få statlig hjälp i form av familjebostadsbidrag.

För att komma ifrån denna olägenhet i utformningen av bostadsbidragen synes det vara riktigast att under en viss övergångstid ställa lägre krav på utrymme och utrustning i redan befintliga bostäder. För denna ståndpunkt

• talar även den omständigheten, att knappheten på material och arbetskraft lägger hinder i vägen för ett forcerat bostadsbyggande. I avvaktan på en rikligare tillgång på nya bostäder böra sålunda familjebostadsbidragen utgå även till familjer, som bo i icke fullgoda bostäder.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 235 måtte besluta uttala, att familjebostadsbidrag under en övergångsperiod må kunna utgå även till familjer, som bebo bostäder, som icke i allo fylla de uppställda kraven.

Stockholm den 20 maj 1947.

K. E. Hansson,
Skediga.

Sven J. Vigelsbo.

David Boman
i Stavsund.

Per Svensson
i Stenkyrka.
